

valligheid en bedoeldheid'.

Van Heusden drukte monochrome bladen. Als hij kleur wilde, dan ging hij schilderen: schilderen en schuren en overschilderen totdat een gestructureerde huid ontstond die duidelijk verwant is aan die van zijn etsen. Hij is dikwijls een alchemist genoemd, met het oog op zijn meesterschap in het etsen. Zelf vond hij zich 'een soort amateur', want het werk leverde hem steeds weer verrassingen op. Deze levenslange amateur is onder meer gehuldigd met de Rembrandtprijs van de grafiek (1966) en de Hendrik Chabotprijs (1968). Hij was Ridder in de orde van Oranje-Nassau en ontving in zijn geboortestad de Penning van de Leuve (1959) en de Wolfert van Borselenpenning (1976). Op zijn tentoonstelling in het Museum Boymans-van Beuningen in 1962 waren zijn prenten te koop voor f 75,- à f 150,-.

Decors van het levenstoneel

Henk de Vos begon in 1949 zijn werk in Rotterdam als een kunstenaar met veel levenservaring en met een ruime culturele en sociale belangstelling. In het vooroorlogse Rotterdam waren de omstandigheden hem te benauwend geweest. Hij wilde wat meer van de wereld zien en met enkele vrienden vertrok hij per zeilboot om allereerst naar Afrika te varen. Deze onderneming leed schipbreuk bij Tanger. Hier zag De Vos kans, zijn reis voort te zetten op een vrachtboot die hem naar Indonesië bracht. Kort nadien moest hij onder de wapenen komen en van de wereld kreeg hij enkele jaren lang niet meer te zien dan een Japans krijgsgevangenenkamp. Na de bevrijding werkte hij bij de Dienst voor Legercontacten: de militaire voorlichtingsdienst in Nederlands Indië.

Daarnaast vormde hij met onder anderen Rob Nieuwenhuys en Jan Boon (alias Tjalie Robinson en alias Vincent Mahieu) de redactie van het veertiendaagse tijdschrift 'Oriëntatie', een cultureel tijdschrift dat met subsidie van de Rijksvoorlichtingsdienst en het departement van Sociale Zaken te Batavia werd uitgegeven. Na zijn demobilisatie wilde hij zich blijven inzetten voor het culturele leven in de archipel maar dat liep, evenals zijn vroegere reisplan, op een teleurstelling uit. Zoals hij in een interview met mr. Johan Huijts verklaarde: 'Bij de Hollanders lag ik verkeerd, omdat ik pro-Indonesisch was en bij de Indonesiërs lag ik verkeerd, omdat ik niet méér pro-Indonesisch was...'

Intussen had hij de eerste belangrijke jaren van de Experimentele Beweging in Nederland gemist, hetgeen hem in Amsterdam eerder